

מכתבים

הרוסים גורמים

דצמבר 1970

אני כותב מכתב זה לפני שסיימתי לקרוא את גליון העולם הזה שבידי. הדבר היחיד שסיימתי לקרוא הוא הנידון: הרוסים באים (העולם הזה 1699) — ר' קריאתי העבירה בי צמרמורת.

איני יודע מה זועתי יותר: הסיכוי הן נורא של אפשרות למלחמה ממושכת של צה"ל ביחידות מתנדבים מכל ארצות הברית הקומוניסטיות — ואולי אף נפילת מדינת ישראל — או קוצר-ראותם המדהים של קומץ האישים האחראים לעתידנו.

נחום דוברין, רמת-גן

התקווה —

כמוחות שלא נשטפו

החיל גדעון רטנובסקי נהרג מפגז מצרי בתעלה, והוא בן יחיד, צעיר, מוכשר מאוד, עדין ויפהנפש. שמעתי בהלווייתו, בין ציבור המלווים,

פלוק

דוברין

את הידיבורים הבאים:

"אין לנו ברירה אחרת... זוהי הדרך היחידה... אנו רוצים לחיות — לא ניתן להם להיכנס לתל-אביב." וכו' וכו'.

האמנם באמת זוהי הדרך היחידה? נוער, צעירים, בעלי מחשבה עצמאית, שמוחכם לא נשטף — אנא, הרימו קולכם.

מאיר בלומברג, ראשון-לציון

לעין אובות —

גם ידירים

שערויית עיר אובות (דופקים את הלבי נים, העולם הזה 1699) מוכיחה רק לאיזה כיוון מתקדמת מדינתנו הנאורה.

כל הכבוד לך,

ח"כ פרוש

כל הכבוד לך, חברי-הכנסת מנחם פרוש. במעשה הנעלה והנשגב שעשית מעל דוכן הכנסת זכית להעמיד את עצמך ואת ציבור בוהריך במקום הראוי לכם — בשורה אחת עם הלוחמים האמיצים, הנלחמים בחירוף-נפש על תורת-הגזע המקודשת והצלת ה-אנושות ממינות ועבודה זרה.

גד פואה, ירושלים

לקחו את רפיאותי

כאכזיכביר

בכתבה שלכם על הגיינום באבו-יכביר (העולם הזה 1699) היו עוד דברים שלא כתבתם עליהם.

אני יכול לספר לכם מנסיוני האישי. נעי צרתי בפקודת שופט לשמונה ימים. אי-אפשר היה לישון בתא. ריח החשיש היה מחניק. העצירים האחרים טיפסו בתור אל החלון ושוחחו בצעקות עם הפרוצות ש-בחוץ. הסוהרים בכלל לא התערבו.

כשעצרו אותי, לקחו ממני את בקבוק התרופות שהיה בכיסי. כלילה, הרגשתי

בגלל שאנשים מסויימים, האחראים על הטיפול בעולים, מסתכלים בעין לא יפה על מנהגיהם החברתיים והדתיים של המתיישבים בים — הם מרשים לעצמם לזלזל בחוק, להפלות את המתיישבים ולשלול את זכויותיהם.

כאן ברצוני להזכיר שלעיר אובות יש גם ידידים: חיים רוטמן, רב הקהילה היהודית במיאמי, פלורידה, שהמליץ על המתיישבים בפני הרב הראשי לישראל, איסר אונטרמן. הרב אונטרמן עצמו, שקיבל את ההמלצה וניסה לעזור להם בסלילת כביש למקומם. ח"כ דויד בן-גוריון, שלחם בחירוף-נפש להשיג עבורם את זכויות העולים המגיעות להם — ונכשל, למרבה הצער. הרב הרב ראשי לצה"ל, האלוף שלמה גורן, שאמר להם בביקורו אצלם: "אתם יהודים טובים. היו ברוכים בעמלכם. אני מאחל לכם הצלחה בדרךכם." הרב שלמה קרליבך, שניסה וממשיך לנסות לשכנע את אנשי ה-סוכנות כי המתיישבים אינם טמאים, אלא יהודים טובים וכשרים. אלוף פיקוד הדרום לשעבר שייקה גביש, שעשה למענם יותר מכל אדם אחר. וד"ר אברהם ברנד, קצין-רפואה באיזור הערבה, המטפל בהם בי-נאמנות.

הגן פלוק, באר-שבע

בזמנו חזק * טעויות שגורות

משאל דעת קהל
חזר ואישר שוב
כי באמת:

תענוה לכהר עם KINGS MEN

מוצרי קינגסמן
זכו בתואר
"המוצר הנבחר 1970"

KINGS MEN עם תענוה לכהר